

тринадесѣта-та или четъринадесѣта-та година ко-
сми-те на влѣпки-те му начеватъ да поблѣватъ.

Кобила-та носи конче-то май единадесѣтъ мѣ-
сяцы, и жребися (ражда) по Априлліа, когда мно-
го конче-та ся хранятъ на едно, ставатъ по собу-
дени кон-то сучатъ по много отъ седемь мѣсяцы,
быватъ по мало легки; коніе-те си праватъ пріа-
телството и свойцины помежду си.

Единь конь старь ся храняше у яхара; и за-
що-то той не можеше да давче, други два коніе
по млади давчаха храна-та и му и туряха отъ
предъ.

У Арабіа ся раждатъ най хубави-те и най лег-
ки-те коніе; и Арапе-те твардѣ много ся залѣгатъ
да не имъ ся затрые пасмина-та (соя); познаватъ
родове-те и родословіе-то имъ, и го различаватъ
сосѣ особны имена.

Конь-атъ спи твардѣ по малко отъ человекъ
едвамъ спи два или три часа лѣгчалъ: сетиѣ става
да иде; нѣкои си коніе спятъ прави, и никогда не
лѣгатъ; коніе-те живѣятъ до тридесѣтъ години.

И подирь смерть-та си конь-атъ ползува го-
сподаря си. Отъ космы-те му правятъ сита, струны
за музыкальны инструменты, титювы, возглавницы
и проч. кости-те му ся работять дребно, отъ кожа-
та му ставатъ чапти.